

[Undervisningsministeren]

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 37, kan jeg sige, at efter reglerne i EFG-lovens § 16 kan undervisningsministeren efter indstilling fra erhvervsuddannelsesrådet, vedkommende erhvervsuddannelsesudvalg og fagligt udvalg og efter en udtalelse fra lærlingerådet ophæve adgangen til at indgå lærekontrakter inden for et fag eller inden for et afgrænset geografisk område.

Efter den ordning, der eksisterer i dag, er der tale om, at folketinget gennem finansudvalgets behandling af aktstykker har fuldt indseende med alle bevillingsmæssige og aktivitetsmæssige ændringer såvel mellem hovederhvervsområderne inden for den samme uddannelsesretning som mellem lærlingeuddannelserne og de erhvervsfaglige grunduddannelser, idet alle ændringer både i det aktuelle finansår og i budgetoverslagsperioden undergives behandling i folketingets regie. Undervisningsministeren har derfor ingen mulighed for at foretage indskrænkninger i adgangen til at tegne lærekontrakter, uden at dette kommer til folketingets kundskab, og uden at folketinget har mulighed for at tage stilling til de økonomiske konsekvenser både på kortere og på længere sigt.

En anden del af dette forslag omtaler nogle spørgsmål omkring en samordning af uddannelserne for lærlinge og inden for EFG, og her kan jeg sige, at direktoratet gennem længere tid ved omlægning af EFGs andensuddannelser inden for de tekniske områder har forøjet det ugentlige timetal til 40, også fordi der herved opnås en bedre udnyttelse af lokaler og udstyr.

Endvidere har direktoratet ført en meget restriktiv politik med hensyn til at tillade elevhold at starte, uden at klasserne er fyldt helt op. Det betyder f. eks., at EFG-elever og mesterlærlinge kan blive indkaldt til skoleundervisning på et andet tidspunkt end det, der tidligere var planlagt; men som sagt, for at fylde klasserne helt op kan dette være nødvendigt.

En egentlig samlæsning for EFG-elever og lærlinge i de samme klasser er fortsat ikke mulig, og det er unægtelig noget, hr. Bertel Haarder og jeg har drøftet nogle gange før i denne sal, men det er fortsat ikke muligt på grund af det meget forskellige udgangspunkt, idet EFG-eleverne gennemgår basisuddannelsen med i alt 1.440 lektioner og der også er forskelligheder med hensyn til lektionstal;

der er flere fællesfagslektioner i EFG. Derfor centrerer bestræbelserne sig først og fremmest om ensartede krav med hensyn til lokaler og udstyr i praktikundervisningen, hvorved også ensartede krav til lærerqualifikationerne sikres. Der er i dag således reelt ikke forskel på kvalifikationskravene til lærere, der skal undervise lærlinge, og lærere, der skal undervise EFG-elever på de tekniske skoler.

Med hensyn til ligestilling af lærlinge- og EFG-uddannelser på handels- og kontorområdet stiller sagen sig noget anderledes, bl. a. fordi andensuddannelsen er relativt begrænset. Den indskrænker sig i store træk til nogle korte branchekurser og for kontoruddannelsernes vedkommende til nogle få skoleophold af 14 dages varighed.

Forslagsstillerne har nogle noget polemiske bemærkninger om et fuldstændig overflødig kursus. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der ikke er tale om et kursus i politologi, men derimod om en efteruddannelsesforanstaltning for handelsskolelærere i samfundslære, som indeholder betydelig meget andet end politologi.

Men bortset fra samfundslæren er der på alle andre områder af EFG- og lærlingeundervisningen på handels- og kontorområdet ikke sket ændringer, som har nødvendiggjort sådanne efteruddannelsesforanstaltninger.

På handels- og kontorområdet er uddannelseskravene til lærerne i alle andre fag end samfundsfagsområdet ganske identiske, så der er ikke rigtig hold i bemærkningerne.

Hvad angår det sidste af de 3 forslag, B 43, om fremskaffelse af lære- og praktikpladser, indeholder det en række forslag, hvis gennemførelse vil være nyttig. Jeg kan derfor gøre opmærksom på, at da jeg er enig i, at en række af de punkter, forslaget indeholder, vil være nyttige at gennemføre, har jeg selvfølgelig også gjort noget ved den side af sagen, og jeg kan i hvert fald gøre opmærksom på, at regeringen på forskellig måde allerede har arbejdet med disse punkter.

På den anden side må det også siges, at nogle af forslagene, så vidt jeg kan se, ikke vil medvirke til fremskaffelse af flere pladser.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at tilskuddet til ekstraordinært oprettede lære- og praktikpladser er et udmærket middel til fremkaldelse af pladser, men vel at mærke kun i en forholdsvis kort periode. Når ord-